

OBČASNÍK SPUSA

ČERVEN 2014

číslo 6.

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA – THE SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA

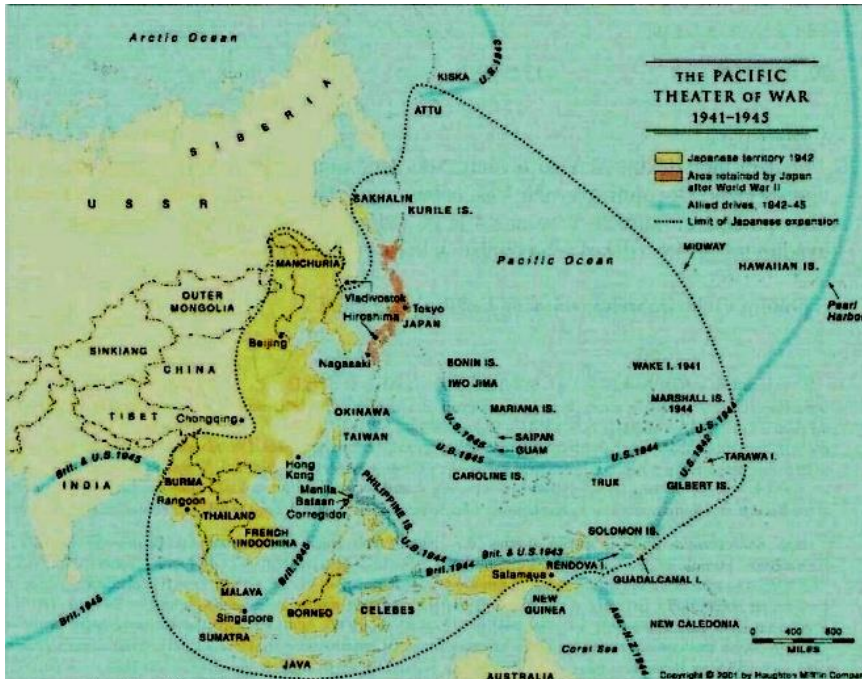
ČESKO-AMERICKÝ KLUB – THE CZECH-AMERICAN CLUB

POBOČKA PRAHA – hlavní město

Díky laskavosti našeho Vzdělávacího střediska pokračuje **výuka angličtiny**, nyní však každý pátek od 14 do 15ti hodin. Pak následuje **kulturní program** s přátelským posezením. Nyní již máme, díky kolegovi panu Liškovi, garančně opravený nový monitor (TV) s velkou úhlopříčkou) a po odborném propojení s novými reproduktory s prvotřídní zvukovou technikou je tak zajištěn kvalitní obraz i poslech. Těšíme se na Vaši účast. Program bude oznámen samostatně.

Nyní je to již 70 let od vyloďení v Normandii – III. Část

Počáteční japonské úspěchy v Tichomoří

Počáteční německé úspěchy v Evropě (bez kolaborantské Francie)

Z porovnání obou map je zřejmé, že územní úspěchy Japonců byly podstatně větší než spojenců Německa. Nutno však podotknout, že však na mapě vpravo nejsou uvedena území, která ovládala s Němci spojená kolaborantská Francie. Jednalo se nejen o Maroko, Sýrii, Madagaskar, ale i o další je jich kolonie v Africe. Z tohoto důvodu byl velmi důležitý postup Francouzů, kteří pod vedením Ch. de Gaulla úspěšně bojovali na straně spojenců v Africe. To bagatelizovali nejen západní spojenci, ale samozřejmě i komunisté. Možno připomenout, že vojáci Svobodné Francie již v listopadu roku 1940 získali území Francouzské rovníkové Afriky vč. dnešní Středoafriké republiky a Čadu, se kterými má Francie stále vřelé vztahy.

Později se bojovalo i o Vichysty ovládaný Madagaskar a Italy obsazené Somálsko i Habeš. Důležité pak bylo americko-francouzské vyloďení 15. 08 1944 na jihu Francie u Toulon. Zejména se jednalo o francouzské vojáky, kteří byli ze dvou třetin z francouzských afrických kolonií. Jednalo se o úspěšnou vojenskou operaci Anvil, která umožnila rychlý postup na Grenoble a Lyon. Tam se dostali 30. srpna a 12. září se pak již spojili s vojsky postupujícími od Normandie a společně obklíčili zbylá německá vojska na jihu Francie.

Patton Memorial Pilsen – Památník americké armády 1945 je muzeum v Plzni slavnostně otevřené 5. května 2005. Bylo to v příležitosti 60. výročí osvobození Plzně a jihozápadních Čech v roce 1945 a ukončení 2. světové války v Evropě. Památník je umístěn v budově Kulturního domu Peklo, Pobřežní ul. 10., v němž bývala před první světovou válkou též redakce Masarykova časopisu Nová doba a kde Tomáš Garrigue Masaryk několikrát přednášel.

Památník je koncipován jako stálá vzpomínka na osvoboditele. V muzeu je umístěno více než 1000 exponátů zvláště ze soukromých sbírek. Jedná se o dobové fotografie, dokumenty, noviny a časopisy, výstroj, výzbroj, zdravotnický materiál, jídelní potřeby, polní dávky, sportovní, rekreační doplňky, řemeslnické nářadí a mnoho dalšího. Expozice je doplněna zvukovými efekty a autentickými filmovými sekvencemi. Muzeum dokumentuje období posledních náletů v západních Čechách a bombardování Škodových závodů, postup americké armády v Československu a pobyt amerických vojáků až do listopadu 1945. Expozice velkou měrou připomíná legendárního velitele 3. americké armády generála George S. Pattona a jeho přítele generála Ernesta N. Harmona, který poskytl technickou a materiální pomoc při obnově zničené země.

Neobsazení Prahy západními spojenci se stalo jedním z velkých strategických pochybení. Byl to však také důsledek německé úporné obrany chebského výběžku, kde zadrželi Američany asi o 14 dnů. Ten, kdo by Prahu obsadil, by samozřejmě měl větší vliv na poválečný osud Československa. Při myšlenkách na obsazení či neobsazení Prahy byl velký rozdíl mezi Brity a Američany. Američané se na celou věc dívali pouze z vojenského hlediska, ale Britové (samozřejmě zejména Churchill) viděli zejména politické důsledky. Toto jejich rozdílné pojetí se plně ukázalo v otázce osvobození Prahy. Vrchní velitel spojeneckých vojsk v Evropě americký generál Eisenhower měl instrukce nedostat se do konfliktu s Rusy, neboť Američané spoléhali na budoucí podporu SSSR v boji s Japonskem. Samozřejmě nevěděli, že válka s Japonskem skončí jen pár měsíců po porážce Německa, jinak by asi jednali jinak. Na Eisenhowerovu obhajobu však možno uvést, že se mu proti původním plánům podařilo prosadit u Rusů posunutí linie na osu Karlovy Vary – Plzeň – České Budějovice. Na nátlak Britů poslal dokonce 4. května 1945 poselství Antonovovi: *„Američané se připravují k útoku do Československa po všeobecnou linii... Později, bude-li to vyžadovat situace, budou postupovat až k Vltavě a Labi, přičemž očistí levé břehy těchto řek.“* Rusové to však okamžitě odmítli. Oficiální argumentem byla obava z toho, aby nedošlo k promíchání jednotek, a tak ke zbytečným zmatkům. Hlavní důvod byl však samozřejmě politický. Podstatně jiný názor měl W. Churchill, který vyslovil své obavy o posunutí hranic sovětského vlivu v Evropě již na konferenci v San Franciscu.

Dovoluji si připomenout možnost placení letošních členských příspěvků. Můžete osobně nebo přímo na náš účet, který má čís: 135 135 383/ 0300 Poštovní spořitelny, tj. kdekoliv na poště nebo z bankomatu. Současně připomínám i prosbu na zaslání vašich příspěvků do Občasníku.
Za pražskou pobočku Petr Jílek